

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 309. Illi ausem profecti prædicauerunt vbique. v. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

Quid hinc iam aliud colligemus quam illam Ecclesiam quæ his signis caret, semperque carebit non Christi sed alterius antagonista esse congregationem? utique.

§. 307. *Et Dominus quidem Iesus postquam locutus est eis assumptus est in cælum.*

Suaus clausula tot laborum, qua formata Ecclesia sua, Dominus introiit in requiem suam, ut nos quoque trahat in eam; si tamen socij fuimus laborum & passionum, quomodo enim sub spinis coronato capite velit membrum vile deliciarum? Non est setvus, maior Domino suo.

Idcirco rogo te fortissime Iesu conforta me ad labores, ad dolores tui causa perferendos, ut in gloria tecum sim dignus exultare.

§. 308. *Et sedet à dextris Dei. v.19.*

Ibi explicatur gloria Christi pro omnibus quæ egit & dixit. Hæc merces humiliationis eius, & obedientiæ & sufferentiæ suæ. Sedere ad Dextram Dei? honorat enim Diuinitas humanitatem hanc tam caram, tam Diuinitati obsequentem, ut ei omne iudicium cedat & transportet non amittendo sed communicando gloriam Deitatis, ut adoretur & operetur uti Dominus vniuersi.

O Gaudium, ô præmium omni labore dignum! merces desideranda post labores.

§. 309. *Illi autem profecti prædicauerunt vbique. v.20.*

Post Christi ascensum ad cælos missum spiritum sanctum & præfinitum tempus quo Apostoli & discipuli in Iudæa subsistere erant iussi, & fere bini & bini, deserentes patriam, patrem & matrem, sorores & fratres, bona terræ, possessiones, domos & agros, cognatos & amicos, familiaritates & consolationes eorum abierunt in longinquas terras, Asiam, Africam, Europam & Indiam, & partes illis adiectas, & prædicauerunt quæ viderunt & audierunt de Christo Domino, Deo & homine, vero & viuo, quandoquidem tanquam filij & discipuli eius viuendi rationem conspicati fuerant, eius doctrinam conceperant, eius miracula spectarant itinera ac laborum eius socij fuerant, eius tormenta mortem crucem conspexerant, eius resurrectionis testes fuerant, eius etiam ascensionis in cælum, spectatores simul & præcones iudicij ad quod iterum esset venturus, & rationem auditurus omnium eorum, quæ facta, dicta, cogitata fuerint ab omni homine siue bonum siue malum.

Pro

Propterea humiliato corde ô Deus meus rex meus & iudex meus, contrito spiritu ad maiestatis tuæ solium accedo & ad te, ô clemens Domine ac Pater, ex toto corde proclamô, miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam. Inclina te Domine ad me, & ego me conuertam ad te. ostende in me bonitatem tuam, vt tibi in omne æuum gratias agam. Auxilium tuum, Domine, mihi præsto sit. & fortitudo tua me corroboret vt mala quæ damnant, fugiam, & bona quæ saluant, agam.

§. 310. *Domino cooperante & sermonem confirmante sequentibus signis, v. 20.*

Istis verbis intelligo duplicem gratiam Dei, qua eius Ecclesia Catholica, ab Apostolorum tempore propagata, hodie dum floret, & vti vrbs in monte exaltatur, ante faciem omnium populorum, ita vt eam gentes omnes agnoscere & ad eam confluere possint. Istæ sunt gratiæ gratum faciente, expressæ verbo *Domini cooperantis*, & gratis datæ, expressæ verbo *Domini confirmantis per signa* antea recensita. Nulla ecclesia habet hanc gratiarum bigam, sola Romana in illa triumphat Ecclesia & quæ Romanæ communicant, ceteræ fatuos ignes habent, hos sequuntur, in his ad tempus eis placeat exultare & errare in inuio & non in via.

TU Deus qui pro eis passus es, miserere eorum, & salua populum tuum quem pretioso sanguine redemisti, miseranda enim res est nationes septentrionis ab illis impostoribus, apostatis Monachis & Clericis seduci.